

Ο Θάνατος του Βασιλέως Γεωργίου Β' – 1 Απριλίου 1947

Ήταν μεσημέρι της 1ης Απριλίου 1947 όταν διαδόθηκε η είδηση ότι ο Βασιλιάς Γεώργιος Β' πέθανε αιφνιδίως από καρδιακή προσβολή στα ανάκτορα των Αθηνών. Ήταν 57 ετών. Στο άκουσμα της είδησης του θανάτου του Βασιλέως, πολλοί αρχικά θεώρησαν ότι ήταν ένα κακόβουλο πρωταπριλιάτικο αστείο, δεδομένου ότι ο Βασιλεύς την ίδια ημέρα είχε εκτελέσει κανονικά τις συναντήσεις που προέβλεπε το πρόγραμμα του.

Παραθέτουμε δύο αναφορές στον Γεώργιο Β' από το έργο του Ιωάννη Μπουγά «Η Ελληνική Βανδέα»

«...Λόγω του θανάτου του Μεταξά, το καθεστώς που είχε εγκαταστήσει είχε χάσει τον οδηγό του και παρέπαιε. Τότε ήρθε στην πρώτη γραμμή ο Γεώργιος Β'. Κάλυψε ένα σημαντικό μέρος του μεγάλου κενού που δημιουργήθηκε από τον θάνατο του

Μεταξά, παρά το ότι απέφυγε να αναλάβει και τη θέση του πρωθυπουργού, όπως τον συμβούλευσαν πολλοί.

Πάντως, εκείνες τις δύσκολες ημέρες, απεδείχθη πιά ισχυρός από τον πατέρα του και απεσόβησε μια νέα διαίρεση της χώρας στα δύο, και μάλιστα για την αντίστροφη αιτία. Το 1915 ο Βενιζέλος έκανε κίνημα και σχημάτησε χωριστή κυβέρνηση στη Θεσσαλονίκη, επειδή ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος Α' αρνιόταν τη συμμαχία της Μεγάλης Βρετανίας και επέμενε στην ουδετερότητα. Τώρα κάποιοι δυσανασχετούσαν για τον εναγκαλισμό της Ελλάδος από τη Μεγάλη Βρετανία, γιατί αυτό προκάλούσε τη Γερμανία. Στρατηγοί του μετώπου αντέδρασαν και στην ανάληψη της πρωθυπουργίας από τον τραπεζίτη Κορυζή, και έστειλαν επιστολή διαμαρτυρίας στο Βασιλιά για την επιλογή του. Πέραν της αντίδρασης για το πρόσωπο του πρωθυπουργού, στρατηγοί του μετώπου ήταν αντίθετοι και στην άφιξη βρετανικού στρατού στην Ελλάδα. Έκαναν σκέψεις στρατιωτικού κινήματος, και σχηματισμού δεύτερης κυβέρνησης στη Βόρειο Ελλάδα, για εκδίωξη των Βρετανών και αποφυγή πολέμου με τη Γερμανία. Ήταν η πρώτη φορά που ο Γεώργιος Β', ο οποίος γενικά έχαιρε της αφοσίωσης των εν ενεργεία αξιω-ματικών του στρατού, αντιμετώπισε διαφωνία μερικών. Η διαφωνία δεν ήταν για το πολίτευμα ή αυτόν προσωπικά, αλλά μόνο για τη φιλο-βρετανική θέση του.

Ο Γεώργιος Β' αντέδρασε αποφασιστικά. Επισκέφθηκε μυστικά τα Ιωάννινα και συνάντησε τον μητροπολίτη Σπυρίδωνα, ο οποίος ήταν γνωστό ότι συνομιλούσε με τους συγκεκριμένους στρατηγούς του μετώπου και ότι συμεριζόταν τις ανησυχίες τους. Ο Βασιλιάς χρησι-μο-ποίησε «δριμεία γλώσσα», και κατέστη-σε σαφές στον Σπυρίδωνα, και μέσω αυτού στους υπόλοιπους επίδοξους κινήματιες, ότι η Ελλάδα ήταν στο πλευρό της Μεγάλης Βρετανίας και θα ακολουθούσε τον δρόμο που θα την οδηγούσαν τα γεγονότα...».

«Ο Γεώργιος Β' υπήρξε μιά ισχυρή προσωπικότητα με θετική πα-ρουσία και σημαντικό έργο στην κρίσιμη για το έθνος δεύτερη περίοδο της βασιλείας του, από το 1935 έως το 1947. Παρότι δεν είχε αποδεχθεί το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος της 13ης Απριλίου 1924 που κατήργησε τη βασιλευσμένη δημοκρατία, δεν επεδίωξε με ιδιαίτερο πάθος την παλινόρθωση του θεσμού, και όταν επανήλθε το 1935 εξά-σκησε τα καθήκοντά του με μετριοπάθεια και με συμφιλιοτική διάθεση. Συνομιλούσε με όλες τις πολιτικές παρατάξεις, δεχόμενος σε ακρόαση ακόμη και τους αντιπροσώπους του ΚΚΕ. Υπάρχει βέβαια η εκ μέρους του αποδοχή του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου, ασχέτως αν δεν ήταν επιλογή του αλλά αποτέλεσμα πολιτικών περιστάσεων και γεγονότων. Παρά το πολύ θετικό έργο της Μεταξικής δικτατορίας, ιδιαίτερα στην στρατιωτική προετοιμασία της χώρας γιά να αντιμετωπίσει τον πόλεμο που ερχόταν, η διατήρησή της χρεώνεται στα αρνητικά του Γεωργίου Β'. Είναι το γεγονός που εκμεταλλεύτηκαν οι κομμουνιστές στην Κατοχή και καλλιέργησαν την μεγάλη διαίρεση του λαού»

Όσον αφορά τη γενικότερη στάση και επίδοση του Γεωργίου Β', πράγματι κράτησε το πηδάλιο του κράτους με ευψυχία, σοβαρότητα και γεναιότητα, μετά τον θάνατο του Μεταξά, τις δύσκολες ημέρες του Απριλίου 1941 και αυτές που ακολούθησαν μέχρι τον Φεβρουάριο του 1945 και την πραγματική απελευθέρωση της χώρας..... Οι πολιτικές ίντριγκες τον κράτησαν μακριά από την Ελλάδα δύο χρόνια μετά την απελευθέρωση. Επέβαλαν την διεξαγωγή Δημοψηφίσματος πριν την επιστροφή του, το οποίον έγινε στη 1 Σεπτεμβρίου 1946. Αφίχθη στην Ελλάδα στις 28 Σεπτεμβρίου 1946, ένα μήνα πριν την επέτειο του «ΟΧΙ» και πέντε μήνες πριν τον θάνατό του. (Πηγή: «Η Ελληνική Βανδέα»).

ΤΡΙΤΗ, 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947

Τηλ 15 Παιδείας, "Αρκαδίου" 2112
 Τηλ. 2111 "Αρκαδίου" - Τηλ. 2112 "Αρκαδίου"
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Β. Μ. ΣΥΜΠΛΗΡΟΣ
 ΑΝΤΙΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΦΡΑΤΕΥΡΑΛΛΑΟΥ

ΕΚΗΔΕΥΘΗ ΠΡΟΧΘΕΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄.

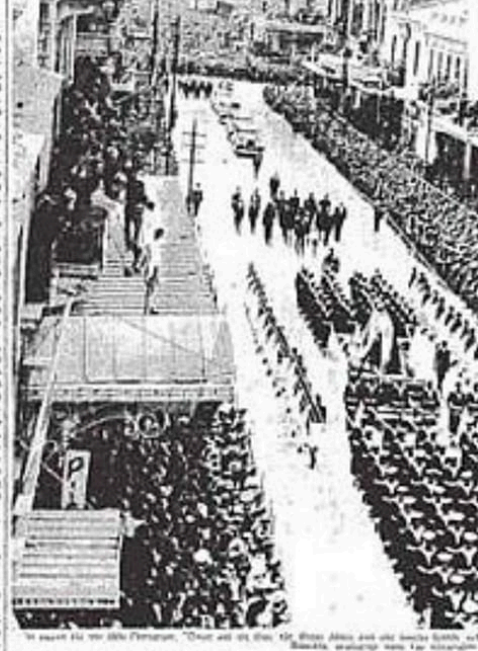
ΑΕΡΟΜΕΡΕΙΑΙ
 ΤΗΣ ΚΗΔΙΑΣ
 Είς τήν 3ην αεροδρομίου

Ο βασις Γεώργιος Β΄ με τήν κόρην Ελισάβετ, Κωνσταντίνον & Μακαρίην μετ' αὐτάς τήν 3ην αεροδρομίου

Η ΕΝΝΟΙΑ

Ἡ ἐπισημειωθεὶς ἐπισημὴ ἀναφορὰ εἰς τὴν 6ην ἡμέραν τοῦ 1947, ἔχει ἰσχυρὰ ἐθνικὰ χαρακτηριστικά. Ἐπισημὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐπισημειωθεὶς ἐπισημὴ ἀναφορὰ εἰς τὴν 6ην ἡμέραν τοῦ 1947, ἔχει ἰσχυρὰ ἐθνικὰ χαρακτηριστικά. Ἐπισημὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐπισημειωθεὶς ἐπισημὴ ἀναφορὰ εἰς τὴν 6ην ἡμέραν τοῦ 1947, ἔχει ἰσχυρὰ ἐθνικὰ χαρακτηριστικά. Ἐπισημὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ 6ΗΝ ΗΜΕΡΑ:
 Ο ἄγγελος τοῦ
 ἐντὸς τοῦ
 ἑεροδρομίου
ΑΓΙΟΣ ΓΟΥΡΓΟΥΡΙΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Ο κ. κ. Βενιζέλος,
 Κωνσταντίνος εἰς
 τὴν ἑλλάδα.
 Αἱ ἐπισημότητες
 καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν
 Οἱ ἐλευθεροὶ ἑλληνοὶ
 ἐπὶ τὴν 6ην ἡμέραν τοῦ
 1947.
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΤΟ
ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΗΝ
ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Ἡ ἐπισημειωθεὶς ἐπισημὴ ἀναφορὰ εἰς τὴν 6ην ἡμέραν τοῦ 1947, ἔχει ἰσχυρὰ ἐθνικὰ χαρακτηριστικά. Ἐπισημὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ο ΣΥΝΕΡΙΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΜΟΥ ΠΡΩΤΑΙ ΩΝΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΟΥ & ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΛΑ

Ἡ ἐπισημειωθεὶς ἐπισημὴ ἀναφορὰ εἰς τὴν 6ην ἡμέραν τοῦ 1947, ἔχει ἰσχυρὰ ἐθνικὰ χαρακτηριστικά. Ἐπισημὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐπισημειωθεὶς ἐπισημὴ ἀναφορὰ εἰς τὴν 6ην ἡμέραν τοῦ 1947, ἔχει ἰσχυρὰ ἐθνικὰ χαρακτηριστικά. Ἐπισημὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ο Βασιλέας Γεώργιος β΄ μόλις επιστρέφει στην Ελλάδα επισκέπτεται την 28^η Οκτωβρίου 1946 την Λέλα Ιωάννη Μεταξά στην οικία που πέντε χρόνια νωρίτερα αποχαιρετούσε τον Πρωθυπουργό του Ιωάννη Μεταξά. Στην φωτογραφία η κα. Λέλα Μεταξά στην εξώθυρα ενώ στην σκάλα τον ακολουθούν η κόρη της Λουκία Μεταξά και πιο κάτω η Νανά Φωκά και ο γαμβρός της Ευγένιος Φωκάς.
(Πηγή: Ιωάννα Φωκά Μεταξά)

